บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

กระแสโลกาภิวัตน์และนวัตกรรมทางการเงินใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมีทั้งผลบวก (เพิ่มผลตอบแทนการลงทุน) และผลลบ (เพิ่มความเสี่ยงสูงขึ้น) ต่อตลาดเงินและตลาดทุนทั่วโลก เช่น ธุรกรรมการเก็งกำไรค่าเงินจากส่วนต่าง ระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมสกุลที่ให้ผลตอบแทนต่ำเพื่อนำไปลงทุนในสินทรัพย์สกุลเงินหรือสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า ซึ่งส่งผลกระทบวงกว้างเริ่มจากตลาดเงินสู่ตลาดทุนเป็นช่วง ๆ (เมื่อมีกระแสการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงิน) และล่าสุดที่เกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบรุนแรงต่อตลาดทุนทั่วโลกคือ สินเชื่อที่ด้อยมาตรฐาน (Sub-Prime) ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของสหรัฐอเมริกา จากการประกาศปิดกิจการของ 3 กองทุนในยุโรปที่ลงทุนในตราสารหนี้และ/หรือหน่วยลงทุนในสินเชื่อที่ด้อยมาตรฐานประเภทอสังหาริมทรัพย์ของสหรัฐอเมริกาเป็นการชั่วคราว เพื่อลดผลกระทบการไถ่ถอนจากผู้ลงทุนโดยฉับพลัน ซึ่งผลกระทบที่ชัดเจนคือ การไหลออกของเงินทุนจากตลาดทุนสู่ตลาดที่ให้ผลตอบแทนสูงอื่น ๆ ทำให้ตลาดทุน (หุ้น) ทั่วโลกมีการปรับตัวลงแรง (ปรับตัวลง 2-4% ในหนึ่งวัน) เริ่มต้นที่ตลาดหุ้นยุโรป และเอเชียรวมถึงตลาดหุ้นไทย ทำให้ความเจริญก้าวหน้าหรือการเติบโตทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศในโลกปัจจุบันค่อนข้างมีความผันผวน (ตารางที่ 1.1 และ 1.2) ส่งผลให้เกิดความแตกต่างทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงถึงร้อยละ11.5 (ตุลาคม2550) ในขณะที่บางประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของโลก กำลังประสบกับปัญหาเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลง เนื่องจากปัญหาราคาอสังหาริมทรัพย์ตกต่ำ ปัญหาสินเชื่อที่ด้อยมาตรฐาน และปัญหาค่าเงินดอลลาห์สหรัฐอ่อนค่าลง ทำให้สหรัฐอเมริกาขาดดุลบัญชีเดินสะพัดในระดับสูง ในขณะที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศอื่น ๆ บางประเทศมีการเกินดุลอย่างมาก เศรษฐกิจทั่วโลกขาดความสมดุล ประเทศที่ดำเนินธุรกิจกับสหรัฐอเมริกาได้รับผลกระทบที่แตกต่างกันไป ประกอบกับสถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลกที่พุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว มีสาเหตุมาจากการเก็งกำไรและความตึงเครียดในสถานการณ์การเมืองทั่วโลก ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เศรษฐกิจโลกและความต้องการน้ำมันของแต่ละประเทศในอนาคตรวมไปถึงเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากประเทศส่วนใหญ่ในเอเชียยังคงต้องพึ่งพาเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกา และยังต้องพึ่งพาน้ำมันเพื่อเป็นพลังงานหลักในการขับเคลื่อนกระบวนการผลิตของประเทศ

ธนาคารโลกได้มีบทวิเคราะห์ว่า เศรษฐกิจเอเชียจะยังคงมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องในปี 2008 ถึงแม้ว่าจะมีความกังวลเพิ่มขึ้นจากวิกฤติการณ์สินเชื่อที่ด้อยมาตรฐานในสหรัฐอเมริกาและราคาน้ำมันโลกที่พุ่งสูงขึ้นก็ตาม

ตารางที่ 1.1 อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก และประเทศเศรษฐกิจหลัก ปี 2541 – 2550

หน่วย: ร้อยละ

	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549 ^{e}	2550 ^{e}
โลก	2.8	3.7	4.9	2.6	3.1	4.1	5.3	4.9	5.1	4.9
สหรัฐฯ	4.2	4.4	3.7	0.8	1.6	2.5	3.9	3.2	3.4	2.9
ยุโรป	2.8	3.0	3.9	1.9	0.9	0.8	2.1	1.3	2.4	2.0
ญี่ปุ่น	-1.8	-0.2	2.9	0.4	0.1	1.8	2.3	2.6	2.7	2.1
จีน	7.8	7.1	8.4	8.3	9.1	10.0	10.1	10.2	10.0	10.0

ที่มา : เอกรินทร์ เลาจริยกุล (2549)

หมายเหตุ : ^{e} เป็นตัวเลขคาดการณ์

ตารางที่ 1.2 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของประเทศเศรษฐกิจหลักของโลก ตั้งแต่ ม.ค. 49 – ต.ค. 49

	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
สหรัฐฯ	4.0	3.6	3.4	3.5	4.2	4.3	4.1	3.8	2.1	1.3
ยุโรป	2.4	2.3	2.2	2.4	2.5	2.5	2.4	2.3	1.7	1.6
ญี่ปุ่น	-0.1	-0.1	-0.2	-0.1	0.1	0.5	0.3	0.9	0.6	0.4
จีน	1.9	0.9	0.8	1.2	1.4	1.5	1.0	1.3	1.5	1.4

ที่มา : เอกรินทร์ เลาจริยกุล (2549)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากการที่อัตราเงินเฟ้อเร่งตัวสูงขึ้นตามราคาน้ำมันและราคาอาหาร ทำให้ธนาคารกลางของประเทศต่าง ๆ ต้องปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ทั้งสหรัฐอเมริกา และประเทศในกลุ่มยุโรป ทั้งนี้เพื่อลดแรงกดดันของเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้ ขณะที่สาธารณรัฐประชาชนจีนก็ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อลดความร้อนแรงของการขยายตัวทางเศรษฐกิจลง ส่วนญี่ปุ่นได้ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเป็นครั้งแรกในรอบกว่า 7 ปี หลังจากดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0 มาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2452 การสูงขึ้นของอัตราดอกเบี้ยยังเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น การลงทุนชะลอลงตาม ขณะเดียวกันก็กระตุ้นให้เกิดการออมมากขึ้น ทำให้การบริโภคและการกู้ยืมลดลง ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากการที่ภาคอสังหาริมทรัพย์ของสหรัฐอเมริกาชะลอตัวลงมาก

การขาดดุลการค้าอย่างมหาศาลของสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะการขาดดุลการค้ากับสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ทำสถิติเกินดุลการค้าสูงสุดอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั่วโลกดังนี้

1. เกิดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน
2. เกิดการกระจุกตัวของเงินสำรองระหว่างประเทศ จากการเกินดุลการค้าจำนวนมหาศาลของสาธารณรัฐประชาชนจีน และมีเงินทุนต่างประเทศจำนวนมากไหลเข้าไปลงทุนในสาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบกับการดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนแบบตะกร้าเงิน ส่งผลให้เงินสำรองระหว่างประเทศ ของสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนแซงหน้าญี่ปุ่นขึ้นเป็นอันดับ 1 ของโลกในเดือนกุมภาพันธ์ 2549 นอกจากนี้ญี่ปุ่นและอินเดีย ยังมีเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง แสดงว่าเงินสำรองระหว่างประเทศส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเอเชีย
3. การคลังของรัฐบาลต่าง ๆ มีความเสี่ยงเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการดำเนินนโยบายการคลังของรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ ทั้งสหรัฐอเมริกา ประเทศแถบยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ล้วนใช้นโยบายแบบขาดดุล

ในภูมิภาคเอเชีย ประเทศส่วนใหญ่ยังคงเป็นประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้นจึงมีความต้องการที่จะเร่งพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้ก้าวหน้า โดยมีความต้องการเพิ่มการลงทุนในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เงินทุนส่วนหนึ่งได้มาจากการออมภายในประเทศ แต่ส่วนใหญ่ได้มาจากการระดมทุนจากหน่วยเศรษฐกิจที่เกินดุล(Surplus unit) ในปัจจุบันมีการขยายการลงทุนด้านต่าง ๆ โดยการอนุญาตให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เศรษฐกิจของแต่ละประเทศจะเจริญก้าวหน้าและประชาชนมีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้นนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลผลิตต่อคน (capita per output) ที่จะต้องเพิ่มขึ้น โดยมีที่มาจากการสะสมทุน(capital formation) ซึ่งการสะสมทุนนั้นขึ้นอยู่กับการออมและการลงทุน เนื่องจากการออมมีผลให้กำลังผลิตส่วนหนึ่งถูกปลดปล่อย จากการผลิตสินค้าเพื่อการบริโภคและการลงทุนทำให้กำลังผลิตที่ถูกปลดปล่อยนี้ถูกนำมาใช้ผลิตสินค้าประเภททุน ซึ่งจะช่วยให้ประเทศสามารถผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นได้ในอนาคต ดังนั้นความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจจึงต้องอาศัยทั้งการออมและการลงทุนถ้ามีแต่การออมอย่างเดียวไม่มีการลงทุน การสะสมทุนจะเกิดขึ้นไม่ได้ เศรษฐกิจจะซบเซา เกิดภาวะตกต่ำทั่วไป ในทางตรงกันข้าม หากมีแต่การลงทุนโดยไม่มีการออมจะทำให้เกิดเงินเฟ้อ และการลงทุนก็จะไม่สามารถดำรงไว้ได้เช่นกัน

ดังนั้นเพื่อตรวจสอบสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย งานศึกษาชิ้นนี้ จึงเลือกศึกษาถึงค่าความสัมพันธ์ของการออมและการลงทุน เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และศึกษาถึงค่าความสัมพันธ์ที่คำนวณได้ว่าตรงตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่กล่าวว่า ในโลกการค้าเสรีค่าความสัมพันธ์ของการออมกับการลงทุนควรจะต่ำ (มีค่าเข้าใกล้ 0) หรือผลการศึกษายังคงเป็นไปตามงานของ Feldstein and Horioka (1980) ที่พบว่าค่าความสัมพันธ์ของการออมและการลงทุนของประเทศที่พัฒนาแล้วไม่เป็นไปตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาค นั่นคือ มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างการออมและการลงทุนสูง (0.68)

ทั้งนี้เนื่องจากการออมและการลงทุนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะทำให้ทราบว่าระบบเศรษฐกิจของแต่ละประเทศมีความเจริญก้าวหน้าหรือถดถอยมากน้อยเพียงใดและในอนาคตควรจะดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจต่อไปในทิศทางใด

การศึกษาความสัมพันธ์ของการออมและการลงทุน ในต่างประเทศ ช่วงแรกพบว่ามีการศึกษาโดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross section data) แต่ผลการคำนวณยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ต่อมาจึงเปลี่ยนวิธีการศึกษามาใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time series data) แล้วทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ความถดถอย (Coefficient regression) ตามมาด้วยวิธีการประมาณค่าความสัมพันธ์ด้วยเทคนิคโคอินทริเกรชัน (Cointegration) โดยงานศึกษาส่วนใหญ่ทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลของประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือ เน้นศึกษาความแตกต่างระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา จากผลการศึกษาด้วยเทคนิคโครอินทริเกรชันพบว่ามีค่าความน่าเชื่อถือยังอยู่ในระดับต่ำและผลที่ได้ยังคงสนับสนุนงานของ Feldstein and Horioka แต่พบว่ามีงานศึกษาของ Narayan (2005) ที่ทำการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของการออมและการลงทุนในประเทศญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคโครอินทริเกรชัน ซึ่งพบว่าค่าความสัมพันธ์ที่ได้ตรงกับทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาคและผลการทดสอบที่ได้ตรงข้ามกับงานของ Feldstein and Horioka

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สำหรับในประเทศไทยยังไม่พบว่ามีงานศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการออมและการลงทุน มีเพียงงานศึกษาที่ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นของการออมและการลงทุน ที่มีต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค (จินตนา วงศ์ทา,2537) หรือ ผลของความสัมพันธ์ของการออมที่มีต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (ธวัช โคกเขา , 2547)

นักเศรษฐศาสตร์รุ่นต่อมาจึงหันมาคำนวณความสัมพันธ์ของการออมและการลงทุนด้วยวิธี Cointegration in panel data ปรากฏว่าผลที่ได้จากการทดสอบดีขึ้นกว่าการทดสอบด้วยเทคนิคโครอินทริเกรชัน และให้ค่าสัมประสิทธิ์การเคลื่อนย้ายทุนที่สูงกว่า แต่ก็ไม่แตกต่างจากวิธีการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ความถดถอย (Coefficient Regression) ที่ค่าความสัมพันธ์ของการออมและการลงทุนยังอยู่ในระดับสูง ต่อมาจึงมีการพยายามหาเทคนิคและวิธีการเพื่อวัดค่าความสัมพันธ์ โดยการใช้แบบจำลอง The Autoregressive Distributed Lag (ADRL) ซึ่งผลการศึกษานั้นยังไม่สามารถคัดค้านงานของ Feldstein and Horioka ได้อีกเช่นกัน

สำหรับในงานศึกษาครั้งนี้ ได้เลือกใช้การศึกษาข้อมูลแบบพาแนลแบบไม่นิ่ง (Nonstationary Panel Data) และใช้วิธีการทดสอบพาแนลยูนิทรูท Pooled OLS, Fixed Effects Model และ Random Effects Model เนื่องจากสามารถศึกษาได้ทั้งข้อมูลภาคตัดขวางและข้อมูลอนุกรมเวลา ซึ่งสามารถพิจารณาได้ทั้งรายกลุ่มและรายประเทศ สำหรับรายประเทศนอกจากจะศึกษาค่าความสัมพันธ์รายประเทศแล้ว ก็จะมีการแบ่งกลุ่มผลการศึกษาตามระดับรายได้ที่แตกต่างกันด้วย เพื่อศึกษาว่าความแตกต่างของรายได้มีผลต่อค่าความสัมพันธ์ของการออมและการลงทุนแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

สำหรับหลักเกณฑ์การแบ่งระดับรายได้ของประชากร ได้ยึดเกณฑ์ตามวิธีการของธนาคารโลก (World Bank) เนื่องจากเป็นตัวเลขที่สะท้อนถึงระดับเศรษฐกิจของประเทศนั้นได้ดี โดยใช้ Gross National Income (GNI) per Capita, Atlas Method ดังตารางที่ 1.3 และ 1.4

ตารางที่ 1.3 แสดง Gross National Income per Capita, World Bank Atlas Method 2006

GNI per Capita(Current US$)	Income Group
≤ 905	Low Income
906 – 3,595	Lower Middle Income
3,596 – 11,115	Upper Middle Income
≥ 11,116	High Income

ที่มา : World Bank (2007)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 1.4 แสดง Gross National Income per Capita 2006 และ Income Group ของประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย

ประเทศ	GNI per Capita(current US$)	Income Group
มาเลเซีย	5,490	Upper Middle Income
ญี่ปุ่น	38,470	High Income
เกาหลีใต้	17,690	High Income
สาธารณรัฐประชาชนจีน	2,668.10	Lower Middle Income
สิงคโปร์	29,320	High Income
ไทย	2,720	Lower Middle Income
ฟิลิปปินส์	1,290	Lower Middle Income
อินเดีย	820	Low Income
อินโดนีเซีย	1,420	Lower Middle Income
เวียดนาม	690	Low Income

ที่มา : World Bank (2007)

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการออมและการลงทุนของประเทศในภูมิภาคเอเชีย
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการออมและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีความแตกต่างกันตามระดับรายได้ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย
3. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและแนวทางในการวางกรอบแนวทางการพัฒนาการออมและการลงทุนของประเทศไทย

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการออมและการลงทุนของประเทศในภูมิภาคเอเชีย
2. ทราบถึงความแตกต่างของการออมและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีความแตกต่างตามระดับรายได้ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย
3. เพื่อนำผลการศึกษาดังกล่าว มาเป็นแนวทางให้แก่หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ ในการวางแผนกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลการออม และการลงทุนและข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน 48 ประเทศ แต่ในงานศึกษานี้ได้ทำการคัดเลือกมาเพียงบางประเทศ เนื่องจากบางประเทศมีข้อจำกัดด้านข้อมูล สำหรับประเทศที่นำมาศึกษาจำนวนทั้งหมด 10 ประเทศ ประกอบด้วย ประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน สิงคโปร์ เกาหลีใต้ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย เวียดนาม อินเดีย โดยใช้ข้อมูลรายปี ช่วงปี พ.ศ. 2530 ถึงปี พ.ศ. 2549 จำนวนทั้งสิ้น 20 ปี

1.5 นิยามศัพท์

ปริมาณเงิน (Supply of Money) หมายถึง สิ่งที่เป็นเงินทั้งหลายที่อยู่ในมือของมหาชนในขณะหนึ่งขณะใด ได้แก่ ธนบัตร เหรียญกษาปณ์ (currency) และเงินฝากกระแสรายวันในธนาคารพาณิชย์ (bank demand deposits) นอกจากนี้ยังมีเงินฝากออมทรัพย์ (saving deposits) และเงินฝากประจำ (time deposits) ซึ่งบางประเทศนับรวมไว้ในปริมาณเงิน เช่น ประเทศอังกฤษ เป็นต้น แต่บางประเทศไม่รวมเงินฝากชนิดนี้ในปริมาณเงิน เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศไทย เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ปริมาณเงินจึงแยกออกเป็นปริมาณเงินตามความหมายแคบ และปริมาณเงินตามความหมายกว้าง ดังนี้

ปริมาณเงินตามความหมายแคบ (M_1) หมายถึงปริมาณเงินของทรัพย์สินทางการเงินที่ใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน ประกอบด้วยธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ในมือประชาชน (ไม่รวมธนาคารพาณิชย์) และเงินฝากเผื่อเรียกหรือเงินฝากกระแสรายวันของภาคเอกชน (ไม่รวมเงินตราที่อยู่ในมือธนาคารกลางและกระทรวงการคลัง)

ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง (M_2) ประกอบด้วย M_1 และสินทรัพย์ทางการเงินที่ให้ผลตอบแทนและเปลี่ยนแปลงเป็นเงินได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือเสียค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย นั่นคือ $M_2 =$ $M_1 +$ เงินฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ของภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจที่ธนาคารพาณิชย์

ปริมาณเงินตามความหมายกว้างมาก (M_3) หมายถึงปริมาณเงิน M_2 รวมกับตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุนที่ถือโดยภาคเอกชน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การลงทุน (Investment) หมายถึง การจัดหาสินค้าทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การผลิตสินค้าและบริการในอนาคตเพิ่มขึ้น ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

- ในกรณีที่สินค้าทุนที่เพิ่มใหม่นั้นไม่สามารถชดเชยการเสื่อมค่าทั้งหมดของสินค้าทุนเก่า การผลิตสินค้าและบริการของระบบเศรษฐกิจในอนาคตจะต่ำลง
- ในกรณีการลงทุนใหม่เพียงพอแค่ชดเชยการเสื่อมค่าของสินค้าทุนเก่า ระบบเศรษฐกิจจะสามารถรักษาการผลิตสินค้าและบริการในอนาคตไว้ในระดับเดิม
- หากการลงทุนใหม่สามารถเพิ่มพูนสต็อกของสินค้าทุน (สินค้าทุนโดยรวมเพิ่มขึ้น) จะทำให้ระบบเศรษฐกิจสามารถผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นในอนาคต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved